

stand og reguleringsgrenser betegnes med de virkelige kotehøyder og foreslår reglementet rettet på dette punkt.

Departementet er enig heri.
De i reglementets pkt. 1 anførte data vedrørende Langevatn blir da:

	Nåv. l. vannst. m o. h.	Øvre reg.grense m o. h.	Nedre reg.grense m o. h.	Reg.høyde m
Langevatn	667,60	683,60	667,60	16,0

Industridepartementet

tilråder:

Reguleringsgrensene for Langevatn i det ved kgl. resolusjon 26. mai 1950 fastsatte manøvreringsreglement for regulering av Monselva m. v. i Vest-Agder endres slik som angitt i Industridepartementets tilråding av 13. oktober 1950.

27. A/S Bremanger Kraftselskab.

(Fristforlengelse for utbygging og regulering av Svelgenvassdraget.)

Departementets avgjørelse 28. oktober 1950.

I medhold av bemyndigelse gitt ved kgl. resolusjon av 28. juni 1946 bestemmer departementet:

Den senest ved departementets brev av 25. mars 1947 fastsatte frist for fullføring av A/S Bremanger Kraftselskabs utbygging og regulering av Svelgenvassdraget forlenges med 4 år til 23. april 1954.

28. Repvåg kraftlag A/L.

(Tillatelse til å regulere Tverrelvassdraget og Lafjordvassdraget i Kjelvik og Kistrand og Austelvvassdraget i Måsøy herred, Finnmark fylke, samt å overføre de to siste vassdrag til det første.)

Kgl. resol. av 8. desember 1950.

Ved søknad av 9. desember 1948 har Finnmark fylkes Elektrisitetsforsyning på vegne av Repvåg kraftlag A/L søkt om tillatelse til å regulere Tverrelvassdraget i Kjelvik, Lafjordvassdraget i Kjelvik og Kistrand og Austelvvassdraget i Måsøy herred, samt å overføre de to siste vassdrag til det første. Søknaden ble sendt Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet til uttalelse.

Med brev av 27. november 1950 har en motatt Hovedstyrets uttalelse med en ny, revidert reguleringsplan.

Det nevnte brev fra Hovedstyret er sålydende:

«Departementet oversendte 29. desember 1948 til uttalelse søknad fra Finnmark fylkes Elektrisitetsforsyning på vegne av Repvåg kraftlag A/L om tillatelse til å regulere Tverrelvassdraget i Kjelvik, Lafjordvassdraget i Kjelvik og Kistrand og Austelvvassdraget i Måsøy herred, samt overføre de to siste vassdrag til det første. Behandlingen av søknaden ble imidlertid stillet i bero for å avvente en bebudet endring i reguleringsplanen.

Med Elektrisitetsforsyningens ekspedisjon av 16. mars 1949 innkom en ny søknad, datert 14. s. m.

Av søknaden hitsettes:

«Planen for bygging av Repvåg kraftverk går i korte trekk ut på:

1. Ved kanaler senkes Skarvatn og Langvatn til kote 173 m o. h. Skarvatns nåværende vannspeil ligger på kote 175,42 og Langvatns vannspeil ligger på kote 174,11. Ved utløpet av store Ørretvatn bygges en dam som hever vannstanden til kote 179 m o. h. Ørretvatns nåværende vannspeil ligger på kote 170,43. Videre bygges en dam ved utløpet av Holmvatn som reguleres mellom kote 203,45 og kote 206,45.

Fra Skarvatn drives en omlag 700 m lang kombinert regulerings- og driftstunnel med tverrsnitt 4 m² fram til en fordelingssjakt i åsen ovenfor Repvågstrand og herfra legges jernrørledning til kraftstasjonen nede ved fjorden. Midlere brutto fallhøyde er 175 meter. Øvre del av Lafjordvassdraget — fram til 3. Lafjordvatn — overføres til Tverrelvassdraget ved en omlag 2 600 m lang tunnel med tverrsnitt 4 m². Ved utløpet av 3. Lafjordvatn legges en dam som hever vannstanden i dette vatn til kote 184,0.

Magasinmulighetene i Lafjordvassdraget er små og en regner derfor med å nytte Ørretvatn som hovedmagasin også for Lafjordvassdraget. Oppdemningshøyden i 3. Lafjordvatn er derfor vesentlig bestemt av hensynet til at en kan overføre den påregnelige maksimale flom i vassdraget.

2. Øvre del av Austelvvassdraget overføres til Lafjordvassdraget ved en omlag 500 m lang tunnel med tverrsnitt 4 m² fra store Bælljajavrre. Dette vatn forutsettes senket 10 meter og en oppnår da 100 pst. regulering av dette vassdraget. Ved utløpet av nedre Bælljajavrrevatn bygges en ganske liten dam med overløpsterskel på kote 285,0.

Den årlige produksjon i Repvåg kraftstasjon vil da bli omlag 15,5 millioner kWh.

En rekner med at brukstiden pr. kW. vil bli omlag 5 000 timer årlig (årsbelastnings-

1951

2061

faktor = 0,57), og Repvåg kraftverk vil da avgi omlag 2 100 kW. effekt årlig fra stasjonsvegg.

Installasjonen i stasjonen er bestemt til:

- 2 aggregater, hvert bestående av
turbin på 3 000 HK
og generator på 2 850 KVA.

De områder av Tverrelv—Lafjord og Austelvvassdragene som kommer under regulering ligger i sin helhet på statens grunn. Tverrelv, Lafjordselv og Austelv er ikke lakseelver og det er ingen som driver ervervsmessig fiske i elvene eller vannene innen de regulerte områder.

Ingen skog og intet dyrknings- eller beite-land vil lide skade ved de foreslåtte reguleringer av Ørretvatn, Langvatn, Skarvatn, Holm- vatn, 3. Lafjordvatn og Bølljåivavrre.

Repvåg kraftverk bygges for statsmidler, og kraftverket vil bli overført til Repvåg kraftlag A/L på vilkår som blir fastsatt senere. Den innvunne kraftmengde skal nyttes til alminnelig elektrisitetsforsyning for innbyggerne i Kjelvik, Måsøy og Kistrand kommuner. Vi tillater oss derfor å søke om at konsesjonsavgiften til staten blir satt lågest mulig og at kraftlaget blir fritatt for spesiell avgift til de kommuner hvor anførte vassdrag ligger.

Videre søker vi om at reguleringstillatelsen blir gitt for lengst mulig tidsrom.

Samtidig med denne søknad innsendes søknad til Landbruksdepartementet om leie av vassdragene.»

Ansøkeren opplyser i brev av 7. juni 1949 at man i ugunstige år, etter at Holmevatn er tømt, må regne med en senkning av Skarvatn til kote 172,5 for å oppnå en effektiv tapping av Ørretvatn til kote 173,0.

Av det med søknaden fremlagte materiale og supplerende opplysninger fremgår at det samlede nedbørfelt er 50 km² og magasinene tilsammen 25,1 mill. m³.

Ansøkerens forslag til manøvreringsreglement forutsetter at det ved manøvreringen skal has for øye at vassdragenes flomvassføring ikke økes, og at vannslipningen for øvrig kan foregå etter kraftverkets behov. Ellers inneholder forslaget de vanlige bestemmelser.

Ansøkeren opplyser at betegnelsen «nåværende vannspeil» i søknaden er identisk med alminnelig sommervannstand. Utbyggingen og reguleringen er ifølge omkostningsoverslaget planlagt gjennomført i 2 trinn.

1. byggetrinn omfatter regulering av Tverrelvvassdraget, som med sine 2 reguleringsdammer og senkningskanaler pr. 29. november 1948 er beregnet å koste kr. 410 750. Den 707 m lange driftstunnel, som også skal tjene som senkningstunnel, er beregnet å komme på ca. kr. 690 000. Byggetrinn omfatter videre turbinrørledning, kraftstasjon med 1 turbin på 3 000 HK, 1 generator på 2 850 KVA m. m. og nærmere angitte kraftlinjer med

transformatorer. Totalsum for 1. byggetrinn kr. 4 700 000.

2. byggetrinn omfatter regulering og overføring av Lafjordvassdraget til Tverrelvvassdraget og regulering og overføring av Austelva til Lafjordvassdraget. Overførings-tunnelene får en lengde av henholdsvis 2 640 m og 500 à 600 m, dessuten må det bygges dammer ved utløpet av Bølljåivavrre og 3. Lafjordvatn. Disse arbeider er beregnet tilsammen å komme på kr. 2 620 000.

Byggetrinn omfatter videre installasjon av et nytt maskinsett av samme størrelse som det første og nærmere angitte kraftlinjer m. v. De samlede omkostninger ved 2. byggetrinn er angitt til kr. 4 800 000.

Søknaden er kunngjort i Norsk Lysingsblad den 14. og 20. juni 1949. Den har vært til behandling i distriktet med følgende resultat:

Kjelvik formannskap har i møte 11. april 1949 gjort slikt vedtak:

«I henhold til kommunelovens § 24 anbefaler Kjelvik formannskap søknaden etter den nye bestemmelse om overføring av 3. Lafjordvatn.»

Måsøy herredstyes vedtak vedr. saken i møte den 11. mai 1949 lyder slik:

«Herredstyret tiltrer den nye konsesjons-søknad som foreslått av Finnmark fylkes elektrisitetsforsyning, Vadsø.»

Og Kistrand herredstyes vedtak i møte den 12. mai 1949 lyder slik:

«Konsesjonssøknaden anbefales innvilget. Det forelagte utkast til manøvreringsreglement for vassdragene vedtas.»

Fylkesmannen i Finnmark har ikke noe å bemerke til søknaden, jfr. hans ekspedisjon av 10. juni 1949.

Inspektøren for Ferskvannsfisket har avgitt følgende uttalelse, datert 22. februar d. å.:

«Gjennom konsulenten for ferskvannsfisket i Nord-Norge har en innhentet opplysninger fra lensmannen i Kjelvik om de vassdrag som planlegges regulert. Lensmannens skrivelse datert 3. november 1949 vedlegges.

Lafjordelva er etter de innhentede opplysninger den eneste av de berørte elver som fører laks. Ved overføringen til Tverrelvvassdraget fra 3. Lafjordvann vil Lafjordelva bli berøvet en betydelig del av sitt nedslagsdistrikt og formodentlig den del som er av særlig betydning ved utover forsommeren å vedlikeholde Lafjordelvas vannføring ved Smeltevann. Om laksebestanden vil kunne opprettholdes under de nye forhold er tvilsomt, men en må anta at en aure- og sjørøyebestand vil kunne vedlikeholdes.

For Austelva vil forholdene bli noenlunde de samme som for Lafjordelva.

At Str
del av de
nom Tve
for Stran
telse på
Reguler
Store Ørr
og Bølljå
antas å v
bestand.

Etter d
ikke noe
de berørte
Dette spo
komme til
for den sta
våg. Den
disse muli

Av fiske
til å frarå
konsesjon
verdi nå o
å være så
føringer b
pliktelser
later meg
betingelse
sjonæren t
fisk av au
på slik må
partement
tid sortere

Det bør
dragene n
ren bør t
gifter ved
Dersom
det av sk
kyndig.»

Som ar
samtidig
departem
Hovedsty
mentet a
kontrakt
av de re
nevnte
Kontrakt
forslag e
kommisj

Holmvat
Skarvatn
Langvatn
Ørretvatn
Lille Ør
3. Lafjo
Bølljåiv

Med
en regu
1,34 m

faktor = 0,57), og Repvåg kraftverk vil da avgi omlag 2 100 kW. effekt årlig fra stasjonsvegg.

Installasjonen i stasjonen er bestemt til:

2 aggregater, hvert bestående av turbin på 3 000 HK og generator på 2 850 KVA.

De områder av Tverrelv—Lafjord og Austelvvassdragene som kommer under regulering ligger i sin helhet på statens grunn. Tverrelv, Lafjordselv og Austelv er ikke lakseelver og det er ingen som driver ervervsmessig fiske i elvene eller vannene innen de regulerte områder.

Ingen skog og intet dyrknings- eller beite-land vil lide skade ved de foreslåtte reguleringer av Ørretvatn, Langvatn, Skarvatn, Holm- vatn, 3. Lafjordvatn og Bælljajavrre.

Repvåg kraftverk bygges for statsmidler, og kraftverket vil bli overført til Repvåg kraftlag A/L på vilkår som blir fastsatt senere. Den innvunne kraftmengde skal nyttes til alminnelig elektrisitetsforsyning for innbyggerne i Kielvik, Måsøy og Kistrand kommuner. Vi tillater oss derfor å søke om at konsesjonsavgiften til staten blir satt lågest mulig og at kraftlaget blir fritatt for spesiell avgift til de kommuner hvor anførte vassdrag ligger.

Videre søker vi om at reguleringstillatelsen blir gitt for lengst mulig tidsrom.

Samtidig med denne søknad innsendes søknad til Landbruksdepartementet om leie av vassdragene.»

Ansøkeren opplyser i brev av 7. juni 1949 at man i ugunstige år, etter at Holmevatn er tømt, må regne med en senkning av Skarvatn til kote 172,5 for å oppnå en effektiv tapping av Ørretvatn til kote 173,0.

Av det med søknaden fremlagte materiale og supplerende opplysninger fremgår at det samlede nedbørfelt er 50 km² og magasinene tilsammen 25,1 mill. m³.

Ansøkerens forslag til manøvreringsreglement forutsetter at det ved manøvreringen skal has for øye at vassdragenes flomvassføring ikke økes, og at vannslipningen for øvrig kan foregå etter kraftverkets behov. Ellers inneholder forslaget de vanlige bestemmelser.

Ansøkeren opplyser at betegnelsen «nåværende vannspeil» i søknaden er identisk med alminnelig sommervannstand. Utbyggingen og reguleringen er ifølge omkostningsoverslaget planlagt gjennomført i 2 trinn.

1. byggetrinn omfatter regulering av Tverrelvvassdraget, som med sine 2 reguleringsdammer og senkningskanaler pr. 29. november 1948 er beregnet å koste kr. 410 750. Den 707 m lange driftstunnel, som også skal tjene som senkningstunnel, er beregnet å komme på ca. kr. 690 000. Byggetrinnet omfatter videre turbinrørledning, kraftstasjon med 1 turbin på 3 000 HK, 1 generator på 2 850 KVA m. m. og nærmere angitte kraftlinjer med

transformatorer. Totalsum for 1. byggetrinn kr. 4 700 000.

2. byggetrinn omfatter regulering og overføring av Lafjordvassdraget til Tverrelvvassdraget og regulering og overføring av Austelva til Lafjordvassdraget. Overførings-tunnelene får en lengde av henholdsvis 2 640 m og 500 à 600 m, dessuten må det bygges dammer ved utløpet av Bælljajavrre og 3. Lafjordvatn. Disse arbeider er beregnet tilsammen å komme på kr. 2 620 000.

Byggetrinnet omfatter videre installasjon av et nytt maskinsett av samme størrelse som det første og nærmere angitte kraftlinjer m. v. De samlede omkostninger ved 2. byggetrinn er angitt til kr. 4 800 000.

Søknaden er kunngjort i Norsk Lysingsblad den 14. og 20. juni 1949. Den har vært til behandling i distriktet med følgende resultat:

Kjelvik formannskap har i møte 11. april 1949 gjort slikt vedtak:

«I henhold til kommunelovens § 24 anbefaler Kjelvik formannskap søknaden etter den nye bestemmelse om overføring av 3. Lafjordvatn.»

Måsøy herredstyes vedtak vedr. saken i møte den 11. mai 1949 lyder slik:

«Herredstyret tiltrer den nye konsesjons-søknad som foreslått av Finnmark fylkes elektrisitetsforsyning, Vadsø.»

Og Kistrand herredstyes vedtak i møte den 12. mai 1949 lyder slik:

«Konsesjonssøknaden anbefales innvilget. Det forelagte utkast til manøvreringsreglement for vassdragene vedtas.»

Fylkesmannen i Finnmark har ikke noe å bemerke til søknaden, jfr. hans ekspedisjon av 10. juni 1949.

Inspektøren for Ferskvannsfisket har avgitt følgende uttalelse, datert 22. februar d. å.:

«Gjennom konsulenten for ferskvannsfisket i Nord-Norge har en innhentet opplysninger fra lensmannen i Kjelvik om de vassdrag som planlegges regulert. Lensmannens skrivelse datert 3. november 1949 vedlegges.

Lafjordelva er etter de innhentede opplysninger den eneste av de berørte elver som fører laks. Ved overføringen til Tverrelvvassdraget fra 3. Lafjordvann vil Lafjordelva bli berøvet en betydelig del av sitt nedslagsdistrikt og formodentlig den del som er av særlig betydning ved utover forsommeren å vedlikeholde Lafjordelvas vannføring ved Smeltevann. Om laksebestanden vil kunne opprettholdes under de nye forhold er tvilsomt, men en må anta at en aure- og sjørøyebestand vil kunne vedlikeholdes.

For Austelva vil forholdene bli noenlunde de samme som for Lafjordelva.

At Str
del av d
nom Tve
for Stran
telse på l
Regule
Store Ør
og Bællja
antas å v
bestand.

Etter d
ikke noe
de berør
Dette spo
komme ti
for den st
våg. Den
disse muli

Av fiske
til å frarå
konsesjon
verdi nå
å v. så
føringer b

pliktelser
later meg
betingelse
sjonøren t
fisk av au
på slik må
partement
tid sortere

Det bør
dragene n
ren bør t
gifter ved
Dersom
det av sk
kyndig.»

Som ar
samtidig
departem
Hovedsty
mentet a
konk
av de re
nevnte
Kontrakt
forslag e
kommisj

Holmvat
Skarvatn
Langvatn
Ørretvatn
Lille Ør
3. Lafjo
Bælljaj

Med
en regu
1,34 m

At Strandelva blir berøvet den vesentligste del av den vanntilførselen som kommer gjennom Tverrelva antas å få mindre betydning for Strandelvas fiskebestand og liten innflytelse på bestanden av sjøaure og sjørøye.

Reguleringen av de større fiskevann, særlig Store Ørretvatn som vil bli hevet ca. 8,5 m og Bølljajavrre som vil bli senket 10 m må antas å ville gå sterkt utover vannenes fiskebestand.

Etter de innhentede opplysninger drives det ikke noe næringsfiske av betydning i noen av de berørte vassdrag, men en del sportsfiske. Dette sportsfisket ville nok med tiden kunne komme til å spille en ganske betydelig rolle for den stadig voksende befolkning i Honningsvåg. Den planlagte regulering vil redusere disse muligheter i noen grad.

Av fiskerimessige hensyn er det ingen grunn til å frarå at det blir gitt Repvåg Kraftlag A/L konsesjon for regulering som omsøkt. Fiskets verdi nå og især i framtida antas imidlertid å være så betydelig at reguleringer og overføringer bør medføre visse fiskerimessige forpliktelser for Repvåg Kraftlag A/L. Jeg tillater meg derfor å foreslå at det i konsesjonsbetingelsene inntas bestemmelse om at konsesjonæren tilpliktes å sette ut yngel eller settefisk av aure, laks og røye (rør) i et antall og på slik måte som måtte bestemmes av det departementet som ferskvannsfisket til enhver tid sorterer under.

Det bør foretas fiskeriundersøkelser i vassdragene med visse mellomrom, og konsesjonæren bør tilpliktes å dekke de nødvendige utgifter ved slike undersøkelser.

Dersom reguleringen medfører skjønn, bør det av skjønnsretten oppnevnes en fiskerisakkyndig.»

Som anført i den foreliggende søknad er det samtidig innsendt søknad til Landbruksdepartementet om leie av vassdragene. — Hovedstyret har med brev til Industridepartementet av 13. februar d. å. avgitt forslag til kontrakt om bortleie til Repvåg kraftlag A/L av de rettigheter som er nødvendige for de nevnte vassdrags regulering og utbygging. Kontrakt overensstemmende med Hovedstyrets forslag er undertegnet av Finnmark Jordsalgs-kommisjon og Repvåg kraftlag A/L den 27.

juli d. å. og approbert av Landbruksdepartementet den 12. september d. å.

Ifølge kontrakten gjelder leieforholdet i 50 år fra kontraktens datum med mindre den ikke er falt bort tidligere på grunn av misligholdelse av nærmere angitte bestemmelser. Ved leieforholdets opphør har staten rett til å innløse grunnarealer og rettigheter som kraftlaget måtte ha ervervet til sitt anlegg for priser som i mangel av overenskomst fastsettes ved voldgift. Som vederlag for de leiede rettigheter og for skade på eiendomsgrunn skal kraftlaget de første 5 år betale kr. 1 500 pr. år og senere kr. 2 250 pr. år, dessuten overtar kraftlaget alt ansvar for skade eller ulempe forvoldt andre ved anleggenes utførelse og drift, og det må avfinne seg med dem som eventuelt har leiet eller forpaktet grunn ved vassdragene. Anleggene skal være fullført og drift påbegynt innen 7 år fra kontraktens datum. Som sikkerhet for oppfyllelse av kontrakten skal kraftlaget stille og til enhver tid opprettholde en av staten godkjent garanti for et beløp av kr. 5 000. Kontrakten inneholder for øvrig de vanlige bestemmelser for slike kontrakter.

Hovedstyret skal bemerke:

Repvåg kraftlag A/L har ved kgl. resolusjon av 4. juli 1947 og 7. januar 1949 fått tilsagn om inntil kr. 2 300 000 i statsstøtte til å bygge ut Tverrelvvassdraget m. v. på vestsiden av Porsangerfjorden. Kraftlaget skal forsyne ca. 8 000 mennesker.

Hovedstyret gjorde i brev av 19. november 1948 Finnmark Fylkes Elektrisitetsforsyning oppmerksom på at kraftlaget måtte ha tillatelse etter vassdragsreguleringsloven av 14. desember 1917 og ba søknad innsendt snarest mulig. Videre at det også måtte treffe en ordning med staten (Landbruksdepartementet) om leie av fallrettighetene m. v. Den først innkomne reguleringssøknad, som var datert 8. desember 1948, er som nevnt foran erstattet av en ny med revidert reguleringsplan. Den nye plan kan sammenstilles slik:

Vatn	Nåv. h. o. h.	Senkn. m	Oppd. m	Reg. h. m	Reguleringsgrenser		Magasin mill. m ³
					Øvre	Nedre	
Holmvatn	203,45	0	3,0	3,0	206,45	203,45	3,0
Skarvatn	175,42	2,92	3,58	6,5	179,00	172,50	
Langvatn	174,11	1,11	4,89	6,0	179,00	173,00	11,3
Ørretvatn	170,43	0	8,57	6,0	179,00	173,00	
Lille Ørretvatn	176,85	0,35	2,15	2,5	179,00	176,50	
3. Laffjordvatn	179,83	0,93	4,17	5,1	184,00	178,90	0,8
Bølljajavrre	284,98	10,0	0	10,0	285,00	275,00	10,0
							25,1

Med dette magasin antas å kunne påregnes en regulert vassføring på 1,36 m³/sek., hvorav 1,34 m³/sek. er økning ved regulering og

overføring. Den tilsvarende kraftytelse i kraftlagets 175 m høye bruttofall er henholdsvis 3 175 og ca. 3 125 nat.-HK.

Etter det som foreligger vil reguleringen ikke medføre skade på skog og dyrkings- eller beiteland, men den antas å ville gå sterkt ut over vatnas fiskebestand særlig i Ørretvatn og Bølljajavrre. Dessuten må man regne med at overføringen vil bevirke at laksebestanden i Lafjordelva ikke vil kunne opprettholdes, jfr. for øvrig uttalelsen fra Inspektøren for Ferskvannsfisket.

Reguleringen og overføringen vil ifølge omkostningsoverslaget komme på ca. kr. 3 722 000, hvori medregnet den kombinerte senknings- og driftstunnels kostende ca. kr. 690 000. Hertil kommer andel i utgifter til forarbeider, byggeledelse, administrasjon og uforutsett, utgifter som i alt er oppgitt til vel kr. 500 000. Regulerings- og overføringsutgiftene er således meget store, men der finnes ikke andre passende kraftkilder i distriktet.

Hovedstyret antar at betingelsene for å gi tillatelse til regulering og overføring er til stede, jfr. reguleringslovens § 8, og man anbefaler den søkte tillatelse gitt. Vedrørende betingelsene bemerkes:

Konsesjonstiden, jfr. post 1 i vedliggende utkast, må bli den samme som leietiden for vannfallet, altså 50 år regnet fra 27. juli 1950.

Innløsning, post 2 i utkastet.

Foruten den vanlige innløsningsrett i det 35. år må det her også tas forbehold om slik rett hvis leieforholdet mellom kraftlaget og staten skulle bli hevet eller oppsagt i henhold til leiekontrakten.

Avgifter, post 3 i utkastet.

Kraftlaget har søkt om at avgiften til staten blir satt så lavt som mulig og at det blir fritatt for avgift til de kommuner hvor vassdragene ligger.

Hovedstyret foreslår avgiftene satt til lovens minimum. Å frita konsesjonæren for å betale avgift etter reguleringslovens § 11 post 7 er det formentlig ikke adgang til, da konsesjonen ikke blir gitt til en kommune. Ettergivelse i henhold til post 6 må i tilfelle finne sted for et bestemt tidsrom. Imidlertid har både fylket og de tre kommuner det gjelder anbefalt søknaden uten forbehold, og det er vel da sannsynlig at kraftlaget vil kunne oppnå en avtale om frafallelse av kommuneavgiften.

De største av vatna er vel 1 km², og det vil da formentlig ikke kunne bli tale om godtgjørelse til staten en gang for alle, jfr. samme lovs § 13.

Opphjelp av fiske, post 11 i utkastet.

Man har her tatt opp fiskeriinspektørens forslag.

Kraftavgivelse, post 16 i utkastet, er ifølge lovens § 12 pkt. 15 betinget med inntil 10 pst. til kommuner og inntil 5 pst. til staten.

Sikkerhetsstillelse, post 17 i utkastet.

Som nevnt foran skal kraftlaget for oppfyllelse av leiekontrakten stille og til enhver tid opprettholde sikkerhet for et beløp på kr. 5 000. Som forholdene ligger an her foreslår Hovedstyret at denne sikkerhet utstrekkes til også å gjelde for reguleringskonsesjonen, og man har formet posten overensstemmende hermed.

De øvrige foreslåtte betingelser antar man ikke trenger nærmere begrunnelse. Da anlegget bygges i et veiløst terreng har man ikke funnet grunn til å stille opp den vanlige betingelse om veier m. v.

Manøvreringsreglement.

I ansøkerens forslag omfatter de anførte data for Ørretvatn også Langvatn og Skarvatn. Da Skarvatn i ugunstige år aktes senket til kote 172,50 må dette vatn oppføres for seg. Videre må Lille Ørretvatn også inngå i de for Ørretvatn anførte data. Dessuten bør forslaget tilføyes den vanlige bestemmelse om at det skal påses at regulerings- og overføringsanleggene til enhver tid er i god stand. For øvrig har man ikke noe å bemerke til forslaget. Utkast til manøvreringsreglement vedlegges.

Sakens dokumenter følger.»

Hovedstyrets forslag til konsesjonsbetingelser er sålydende:

1.

Konsesjonen gjelder i 50 år fra 27. juli 1950. Konsesjonen kan ikke overdras.

De utførte regulerings- og overføringsanlegg eller andel deri kan ikke avhendes, pantsettes eller gjøres til gjenstand for arrest eller utlegg uten i forbindelse med vassfall i samme vassdrag nedenfor anleggene.

Ved utløpet av den i konsesjonen fastsatte tid har staten rett til å kreve avstått uten godtgjørelse regulerings- og overføringsanleggene med tilliggende grunn og rettigheter og med de bygninger og andre innretninger som er oppført av hensyn til reguleringen og overføringen. Hvilke bygninger og innretninger staten kan forlange avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn.

Anleggene må ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

2.

I det 35. år fra 27. juli 1950 eller hvis leieforholdet mellom kraftlaget og staten blir hevet eller oppsagt i henhold til leiekontrakten

har staten rett til å innløse anleggene helt eller delvis.

Innløsningssummen blir i tilfelle å beregne under hensyn til at grunnstykker og rettigheter samt vannbygningsarbeider og hus har en verdi svarende til hva de beviselig har kostet ved ervervelsen med fradrag for amortisasjon etter en amortisasjonstid av 50 år. For annet tilbehør beregnes den tekniske verdi etter skjønn på statens bekostning.

Anleggene skal ved innløsningen være i fullt driftsmessig stand. Hvorvidt så er tilfelle avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn på statens bekostning.

Konsesjonæren plikter på sin bekostning å utføre hva skjønnet i så henseende måtte bestemme.

3.

For den øking av vannkraften som innvinnes ved reguleringen og overføringen skal der erlegges følgende årlige avgifter:

Til staten kr. 0,10 pr. nat.-HK. Til de fylkes-, herreds- og bykommuner som Kongen bestemmer kr. 0,10 pr. nat.-HK.

Økingen av vannkraften beregnes på grunnlag av den øking av Tverrelvvassdragets lågvassføring som reguleringen og overføringen antas å ville medføre utover den vassføring som har kunnet påregnes år om annet i 350 dager av året. Ved beregningen av denne øking forutsettes det at magasinene utnyttes på en sådan måte at vassføringen i lavvannsperioden blir så jevn som mulig. Hva der i hvert enkelt tilfelle skal anses som den ved reguleringen og overføringen innvunne øking av vannkraften, avgjøres med bindende virkning av departementet.

Plikten til å erlegge de ovenfor omhandlède avgifter inntreter etter hvert som den ved reguleringen og overføringen innvunne vannkraft tas i bruk.

Avgiftene har samme pantesikkerhet som skatter på fast eiendom og kan inndrives på samme måte som disse. Etter forfall svares 3 pst. rente.

4.

Nærmere bestemmelser om betalingen av avgifter etter post 3 og kontroll med vannforbruket samt angående avgivelse av kraft, jfr. post 16, skal for så vidt de ikke er fastsatt av Kongen, med bindende virkning for hvert enkelt tilfelle fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement.

5.

Arbeidet må fullføres innen en frist av 7 år etter at konsesjonen er gitt.

I fristen medregnes ikke den tid som på

grunn av overordentlige tildragelser (vis major), streik eller lockout har vært umulig å utnytte.

6.

Til anlegg og drift skal utelukkende anvendes funksjonærer og arbeidere som har norsk innføds- eller statsborgerrett. Vedkommende myndighet kan dog tillate unntagelser fra regelen når behovet for spesiell fagkunnskap eller øvelse eller andre avgjørende hensyn gjør det nødvendig eller særlig ønskelig. Såfremt ikke offentlige hensyn taler derimot kan fremmede arbeidere også tillates benyttet når de har hatt fast bopel her i riket i det siste år.

For hver dag noen i strid med foranstående bestemmelser er i konsesjonærens tjeneste erlegges til statkassen en løpende mulkt stor inntil kr. 50 — femti kroner — for hver person.

7.

Konsesjonæren skal ved bygging og drift av anleggene anvende norske varer for så vidt disse kan fås like gode, tilstrekkelig hurtig — herunder forutsatt at der er utvist all mulig aktsomhet med hensyn til tiden for bestillingen — samt til en pris som ikke med mer enn 10 pst. overstiger den pris med tillagt toll, hvortil de kan erholdes fra utlandet. Er der adgang til å velge mellom forskjellige innenlandske tilbud, antas det tilbud som representerer det største innen landet fallende arbeid og produserte materiale, selv om dette tilbud er kostbarere, når bare ovennevnte prisforskjell — 10 pst. — i forhold til utenlandsk vare derved ikke overstiges.

Toll og pristillegg tilsammen forutsettes dog ikke å skulle overstige 25 pst. av den utenlandske vares pris (eksklusiv toll). I tilfelle av tvist herom avgjøres spørsmålet av departementet.

Vedkommende departement kan dispensere fra regelen om bruk av norske varer, når særlige hensyn gjør det påkrevd.

For overtredelse av bestemmelsene i nærværende post erlegges konsesjonæren for hver gang etter avgjørelse av vedkommende departement en mulkt av inntil 15 — femten — pst. av verdien. Mulkten tilfaller statskassen.

8.

Forsikring tegnes fortrinsvis i norske selskaper, hvis disse byr like fordelaktige betingelser som utenlandske.

9.

Arbeiderne må ikke pålegges å motta varer istedenfor penger som vederlag for arbeid eller

pålegges noen forpliktelser med hensyn til innkjøp av varer (herunder dog ikke sprengstoff, verktøy og andre arbeidsmaterialer). Verktøy og andre arbeidsredskaper som utleveres arbeiderne til benyttelse, kan bare kreves erstattet når de bortkastes, eller ødelegges, og da bare med sin virkelige verdi — regnet etter hva de har kostet konsesjonæren med rimelig fradrag for slitasje. Hvis konsesjonæren holder handelsbod for sine arbeidere, skal nettooverskuddet etter revidert årsregnskap anvendes til almennyttig øyemed for arbeiderne. Anvendelsen fastsettes etter samråd med et av arbeiderne oppnevnt utvalg, som i tilfelle av tvist kan forlange saken forelagt for vedkommende regjeringsdepartement til avgjørelse.

Konsesjonæren skal være ansvarlig for at hans kontraktører oppfyller sine forpliktelser overfor arbeiderne ved anleggene.

10.

Konsesjonæren er forpliktet til etter avgjørelse av vedkommende departement å erstatte vedkommende fattigkommune dens utgifter til fattigunderstøttelse av de ved anleggene ansatte arbeidere og deres familie.

11.

Konsesjonæren skal til fremme av fisket i vassdraget sette ut yngel eller settefisk i den utstrekning, av den art og på de steder som bestemmes av vedkommende departement.

Hvis departementet finner det nødvendig med års mellomrom å foreta fiskeribiologiske undersøkelser i de regulerte vatn skal konsesjonæren være forpliktet til å dekke omkostningene hermed.

12.

Konsesjonæren plikter å forelegge vedkommende departement detaljerte planer med fornødne opplysninger, beregninger og omkostningsoverslag vedkommende regulerings- og overføringsanleggene. Planene skal approberes av departementet. Anleggene skal utføres på en solid måte og skal til enhver tid holdes i fullt driftsmessig stand. Deres utførelse så vel som deres senere vedlikehold og drift undergis offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anleggenes eier.

13.

Ved damanleggene skal det tillates truffet militære foranstaltninger for sprengning i krigstilfelle uten at anleggenes eier har krav på godtgjørelse eller erstatning for de herav følgende ulemper eller innskrenkninger med

hensyn til anleggene eller deres benyttelse. Anleggenes eier må uten godtgjørelse finne seg i den bruk av anleggene som skjer i krigsøyemed.

14.

Vannslipningen skal foregå overensstemmende med et reglement som Kongen utferdiger på forhånd. En norsk statsborger, som vedkommende departement godtar, skal forstå manøvreringen. Ekspropriasjonsskjønn kan ikke påbegynnes før manøvreringsreglementet er fastsatt.

15.

Anleggenes eier skal, etter nærmere bestemmelse av departementet utføre de hydrologiske iakttagelser som i det offentliges interesse finnes påkrevet og stille det innvunne materiale til disposisjon for det offentlige. De tillatte oppdemningshøyder og de tillatte laveste tapningsgrenser betegnes ved faste og tydelige vannstandmerker som det offentlige godkjenner.

Kopier av alle kart som konsesjonæren måtte la oppta i anledning av anleggene skal tilstilles Norges Geografiske Oppmåling med opplysninger om hvordan målingene er utført.

16.

De vassfalls- og brukseiere som benytter seg av det ved reguleringen og overføringen innvunne driftsvann, er forpliktet til å avgi til den kommune, hvor kraftanlegget er beliggende eller andre kommuner, derunder også fylkeskommuner, etter departementets bestemmelse, etter hvert som utbygging skjer, inntil 10 pst. av den for hvert vassfall innvunne øking av kraften (beregnet som angitt i post 3). Staten forbeholdes rett til å erholde inntil 5 pst. av kraften.

Kraften avgis i den form den produseres. Elektrisk kraft uttas etter departementets bestemmelse i kraftstasjonen eller fra fjernledningen eller fra ledningsnettene hva enten ledningene tilhører reguleringsanleggenes eier eller andre. Forårsaker kraftens uttagelse av ledningen økte utgifter, bæres disse av den som uttar kraften enten dette er staten eller en kommune. Avbrytelse eller innskrenkning av leveringen som ikke skyldes vis major, streik eller lockout, må ikke skje uten departementets samtykke.

Kraften leveres etter en maksimalpris beregnet på å dekke produksjonsomkostningene — deri innbefattet 6 pst. rente av anleggs kapitalen — med tillegg av 20 pst. Hvis prisen beregnet på denne måte vil bli uforholdsmessig høy, fordi bare en mindre del av den kraft, vassfallet kan gi er tatt i bruk, kan dog kraf-

ten i stedet forlanges avgitt etter en maksimalpris som svarer til den gjengse pris ved bortleie av kraft i distriktet. Maksimalprisen fastsettes ved overenskomst mellom vedkommende departement og konsesjonæren eller i mangel av overenskomst ved skjønn. Denne fastsettelse kan så vel av departementet som av konsesjonæren forlanges revidert hvert 5. år. Hvis eieren leier ut kraft, og kraften til kommune eller stat kan uttas fra kraftledning til noen av leietagerne, kan kommunen eller staten i ethvert tilfelle forlange kraften avgitt til samme pris og på samme vilkår som leierne av lignende kraftmengder under samme forhold.

Eieren har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft uttas. Oppsigelse av konsesjonskraft kan skje med 2 års varsel. Oppsagt kraft kan ikke senere forlanges avgitt.

17.

Den i leiekontrakten av 27. juli 1950 betingede sikkerhet for et beløp av kr. 5 000 skal også gjelde som sikkerhet for oppfyllelsen av de forpliktelser som ved regulerings- og overføringsanleggene eller deres drift pådras like over for andre og for overholdelsen av de i konsesjonen fastsatte betingelser.

18.

Det påhviler konsesjonshaveren i den utstrekning hvori dette kan skje uten særlige vanskeligheter og utgifter, å unngå ødeleggelser av plante- og dyrearter, geologiske og mineralogiske dannelser samt i det hele naturforekomster og steder, som kan antas å ha vitenskapelig eller historisk betydning. Såfremt sådan ødeleggelse som følge av arbeidens fremme i henhold til foranstående ikke kan unngås skal Landsforeningen for naturfredning i Norge i betimelig tid på forhånd underrettes om saken.

Konsesjonshaveren plikter ved planleggingen og utførelsen av anleggene så vidt mulig å dra omsorg for at de ferdige anlegg virker minst mulig skjæmmende i terrenget.

Om nærværende bestemmelse gis vedkommende ingeniører eller arbeidsledere fornøden meddelelse.

19.

Anleggenes eier underkaster seg de bestemmelser som til enhver tid måtte bli truffet av vedkommende regjeringsdepartement til kontroll med overholdelsen av de oppstilte betingelser.

De med kontrollen forbundne utgifter erstattes det offentlige av anleggenes eier etter nærmere av vedkommende departement fastsatte regler.

20.

Alle heftelser som hviler på anleggene faller bort når og i den utstrekning de i henhold til konsesjonen går over til staten eller innløses av denne.

21.

Konsesjonen skal tinglyses i de tinglag hvor anleggene er beliggende. Vedkommende departement kan bestemme at utdrag av konsesjonen skal tinglyses som heftelse på de eiendommer eller bruk i vassdraget for hvilke reguleringen og overføringen kan medføre forpliktelser.

Hovedstyrets forslag til manøvreringsreglement er sålydende:

§ 1.

Reguleringsgrensene er:

a. for Skarvatn

øvre grense kote	179,00
nedre grense kote	172,50
reguleringshøyde	6,50 m

for Ørretvatn

(hvori inngår Langvatn og Lille Ørretvatn)

øvre grense kote	179,0
nedre grense kote	173,0
reguleringshøyde	6,0 m

Høydene refererer seg til F.M. nr. Ø. 10 ved dammen over Tverrelv. Dette fastmerke (jernbolt i fjell) har høyden 181,10 m o. h.

b. for Holmvatn

øvre grense kote	206,45
nedre grense kote	203,45
reguleringshøyde	3,00 m

Høydene refererer seg til F.M. nr. H 5 ved dammen. Dette fastmerke (jernbolt i fjell) har høyden 208,45 m o. h.

c. for 3. Lafjordvatn

øvre grense kote	184,00
nedre grense kote	178,90
reguleringshøyde	5,10 m

Høydene refererer seg til F.M. L II ved dammen over Lafjordelva. Dette fastmerke (jernbolt i fjell) har høyden 186,25 m o. h.

d. for Bølljajavrre

øvre grense kote	285,00
nedre grense kote	275,00
reguleringshøyde	10,00 m

Høyden refererer seg til F. M. nr. B. 2 ved tunnelinnløpet. Dette fastmerke (jernbolt i fjell) har høyden 288,30 m o. h.

Reguleringsgrensene skal betegnes med faste og tydelige vannstandsmerker som godkjennes av Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet.

§ 2.

Ved manøvreringen skal has for øye at vassdragenes flomvassføring ikke økes. For øvrig kan vannslipningen foregå etter kraftverkets behov.

§ 3.

Til å forestå manøvreringen antas en norsk statsborger som godtas av vedkommende departement.

§ 4.

Det skal påses at flomløpene ikke hindres av is eller lignende og at regulerings- og overføringsanleggene til enhver tid er i god stand.

Det føres protokoll over manøvreringen og avleste vannstander. Videre skal observeres og noteres — om det forlanges regnmengder og temperatur m. v. Avskrift av protokollen skal — hvis det forlanges — ved hver måneds utgang sendes til Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet.

§ 5.

Mulig tvist om forståelsen av dette reglement blir å avgjøre av vedkommende departement.

§ 6.

Forandringer i reglementet kan bare foretas av Kongen etter at de interesserte har hatt anledning til å uttale seg.

Departementet skal bemerke:

Repvåg kraftlag A/L har ved kgl. resolusjon av 4. juli 1947 og av 7. januar 1949 fått tilsagn om inntil kr. 2 300 000 i statsstønad til å bygge ut Tverrelvvassdraget m. v. på vestsiden av Porsangerfjorden.

De områder av Tverrelv—Lafjord og Austelvvassdragene som kommer under regulering etter den foreliggende søknad ligger etter det anførte i sin helhet på statens grunn og kraftlaget har for et tidsrom av 50 år fått leie de nødvendige rettigheter ved kontrakt med Finnmark Jordsalgskommisjon, approbert av Landbruksdepartementet 12. september 1950.

Kraftytelsen i kraftlagets 175 m høye fall er anslått til 3 175 nat.-HK, hvorav ca. 3 125 nat.-HK. utgjør kraftøking, som innvinnes ved den ansøkte regulering og overføring.

Etter det anførte vil reguleringene ikke medføre skade på skog og dyrkingsland eller på beite.

Derimot antas fiskebestanden i de regulerte vatn, særlig i Ørretvatn og i Bælljajavrre å bli skadet, og man må også regne med muligheten av at overføringen vil bevirke at laksebestanden i Lafjordelva ikke vil kunne opprettholdes.

Reguleringen og overføringen — medregnet driftstunnelen for kraftstasjonen — vil ifølge omkostningsoverslaget komme på ca. kr. 3 722 000, hvortil kommer administrasjon m. v. Disse utgifter er således meget store, men der finnes ikke andre passende kraftkilder i distriktet.

Departementet antar med Hovedstyret at de i loven oppstilte forutsetninger for å gi tillatelse til regulering og overføring er til stede i det pågjeldende tilfelle, jfr. reguleringslovens § 8, og vil anbefale den søkte tillatelse gitt på de av Hovedstyret foreslåtte betingelser.

Konsesjonstiden er i vilkårenes post 1 satt til 50 år regnet fra 27. juli 1950, dvs. fra leiekontraktens datum, samme tid som leietiden for vannfallet.

I vilkårenes post 2 er betinget rett for staten til å innløse anleggene helt eller delvis i det 35. år og også ellers dersom leieforholdet mellom kraftlaget og Staten blir hevet eller oppsagt i henhold til leiekontrakten.

I vilkårenes post 3 er foreslått betinget avgift til staten med kr. 0,10 pr. nat.-HK. og til kommuner med kr. 0,10 pr. nat.-HK. Avgiftene er således satt til lovens minimum. Da tillatelsen ikke blir gitt til en kommune antar departementet med hovedstyret at det ikke er adgang til helt å frafalle avgiftene. Det vil imidlertid være adgang til å søke Kongen om frafallelse av avgiftene etter reguleringslovens § 11 post 6.

I post 11 er foreslått bestemmelser til opphjør av fisket i vassdragene i det vesentlige i samsvar med forslaget fra Fiskeriinspektøren.

I post 16 er betinget kraftavgivelse til kommuner med inntil 10 pst. og til staten med inntil 5 pst.

I vilkårenes post 17 er fastsatt at den i leiekontrakten med staten av 27. juli 1950 betingede sikkerhet for et beløp inntil kr. 5 000 også skal gjøres gjeldende for oppfyllelsen av de forpliktelser som ved regulerings- og overføringsanleggene eller deres drift pådras like overfor andre og for overholdelsen av de i konsesjonen fastsatte betingelser.

Departementet antar med hovedstyret at det ikke er grunnlag for å betinge avgift til staten en gang for alle i henhold til reguleringslovens § 13.

For øvrig er vilkårene de vanlige.

En vil videre rå til at det fastsettes manøv-

reringsreglement for reguleringen i samsvar med hovedstyrets forslag som gjeldende inntil videre.

Industridepartementet

tilråder:

1. Det tillates i medhold av lov om vassdragsreguleringer av 14. desember 1917 Repvåg kraftlag A/L å regulere Tverrelvassdraget i Kjølvik, Lafjordvassdraget i Kjølvik og Kistrand og Austelvvassdraget i Måsøy herred samt å overføre de to siste vassdrag til det første, alt i det vesentlige i samsvar med søknad av 14. mars 1949 fra Finnmark fylkes Elektrisitetsforsyning på vegne av Repvåg kraftlag A/L.

Tillatelsen gis på de vilkår som er foreslått i Industridepartementets tilråding av 8. desember 1950.

2. Det fastsettes manøvreringsreglement for reguleringen i samsvar med det i Industridepartementets ovennevnte tilråding inn-
tatte utkast som gjeldende inntil videre.

29. A/S Follum Fabrikker.

(Tillatelse til å erverve gnr. 87 bnr. 14, Hofs Bruk i Norderhov.)

Kgl. resol. av 15. desember 1950.

I brev av 15. mars 1950 har høyesterettsadvokat Jens P. Heyerdahl jr. på vegne av A/S Follum Fabrikker søkt om tillatelse til å erverve Hofs Brug med tilliggende vannfallsrettigheter og eiendommer.

Saken har vært forelagt Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet, som i den anledning har gitt følgende uttalelse datert 25. november 1950:

Departementet har 23. mars d. å. over-
delt til uttalelse følgende søknad, datert 15. s. m., fra høyesterettsadvokat Jens P. Heyerdahl:

«Jeg tillater meg herved å søke om tillatelse for Aksjeselskapet Follum Fabrikker til å erverve Hofs Brug med tilliggende vannfallsrettigheter og eiendommer.

Begge bedrifter ligger i Norderhov.

Jeg vedlegger bekræftet avskrift av

Bil. 1: Kjøpekontrakt datert 20. desember 1949 mellom Follum og O. Grundt Røsholm A/S på Hofs Brug, gnr. 87, bnr. 14.

Bil. 2: Kjøpekontrakt datert s. d. mellom Follum og O. Grundt Røsholm A/S på eiendommen Hofssletta, gnr. 87, bnr. 85.

Bil. 3: Kjøpekontrakt datert s. d. mellom Follum og Rundtom A/S på eiendommene Rundtom, gnr. 87, bnr. 83, Pakhustomten gnr. 50, bnr. 9 og Hofs Brugs Oplagstomt gnr. 50, bnr. 63,

Bil. 4: Forhandlingsprotokoll 17.—18. november 1949 for Norderhov Kontrollnevnd, avdeling for faste eiendommer.

1.

Aksjeselskapet Follum Fabrikker har en aksjekapital på kr. 6 000 000, fordelt på 30 000 kumulative preferanseaksjer à kr. 100 og 30 000 ordinære aksjer à kr. 100, alle fullt innbetalt. Aksjene er fordelt i småposter på ca. 1 200 aksjonærer spredt over hele landet. Det finnes ingen dominerende gruppe.

Hele aksjekapitalen er på norske hender.

Jeg vedlegger i denne forbindelse — bil. 5 — et eksemplar av selskapets vedtekter. Etter § 3, annet ledd, skal

«Enhver eiendomsovergang av aksjer —
— — — godkjennes av styret for å bli gyldig. Styret har å nekte godkjennelse av eiendomsovergang til utlendinger eller til selskaper hvis grunnkapital ikke er helt norsk.»

Samtlige styremedlemmer er norske statsborgere.

Selskapets forretningskontor er i Norderhov.

Av selskapets vedtekter § 1 fremgår at selskapets formål er

«fabrikasjon og salg av tremasse og papir samt skogsdrift og hermed beslektet virksomhet.»

Selskapet har et tresliperi med kapasitet på ca. 90 000 tonn — 50 pst. våt — masse pr. år, en cellulosefabrikk med kapasitet på ca. 22 000 tonn tørretenkt cellulose og en papirfabrikk med kapasitet på ca. 55 000 tonn avisepapir, treholdig trykkpapir og lignende kvaliteter.

Videre har bedriften et vannfall, Nedre Hofsfoss i Adalselven, med en fallhøyde på ca. 14 meter. Fallet er utbygget med 4 slipeturbiner à 1 100 HK, og i kraftstasjonen 2 elektriske aggregater à 1 250 KW.

Alle de nevnte fabrikanlegg ligger ved Nedre Hofsfoss i Norderhov. De er helt modernisert og meget rasjonelt utbygget.

A/S Follum Fabrikker eier videre A/S Aadalen Træsliberi og A/S Heen Træsliberi, ervervet i henhold til konsesjon meddelt 31. januar 1942, stadfestet 20. juli 1946.

A/S Aadalen Træsliberi og A/S Heen Træsliberi eier hver sin del av vannfallet Heensfossen i Aadalselven, beliggende nedenfor Heen st. Dette vannfall, som har en fallhøyde på ca. 24½ meter, er etter Follums overtagelse foreløpig utbygget til en kraftstasjon på 6 000 KW for levering av kraft til Follum i henhold til konsesjon meddelt av Vassdragsvesenet 5. desember 1942, senere endret ved dets konsesjon av 18. februar 1946. Et ytterligere aggregat på 8 000 KW er under montering og beregnes å kunne settes i drift i august 1950 likeledes for overføring av kraft til Follum i henhold til konsesjon av 18. februar 1946.

A/S Follum Fabrikker eier også aksjemajoriteten i A/S Bagna Træsliberi, overtatt i 1946. Konsesjonen på denne ervervelse er meddelt Follum ved kgl. resolusjon av 11. april 1947.

A/S Bagna Træsliberi eier vannfallet Svinefoss i Adalselva, mellom Heensfos og Hofsfos. Vannfallet har en fallhøyde på ca. 8 meter, og er utbygget med 5 slipeturbiner på tilsammen 1 950 HK + driftsturbin på 280 HK for en produksjon av ca. 18 000 tonn — 50 pst. våt —